

Opgave i TM2510

Bacheloropgave

15 ECTS-point

Kursus: Bacheloroppgave

Kandidatnummer: 534

Vejleder/faglærer: Kristian Mogensen

Godkendt opgaveordlyd:

Hvilken påvirkning kan begrebet holitisk mission have på kirkens missionsforståelse?

7916 ord eksklusive forside, indholdsfortegnelse og litteraturliste

Fjellhaug International University College

Foråret 2016

Kirkens mission og en holistisk forståelse af denne

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	C
1 Indledning	1
1.1 Problemformulering	2
1.1 Begrebsafklaring	2
1.1.1 Kirke	2
1.1.2 Mission	2
1.1.1 Økologisk etik	2
1.2 Fremgangsmåde	2
2 Analyse	3
2.1 Israels udfrielse som begrundelse for holistisk mission	3
2.1.1 Udfrielsen -"go'el" (גֹּאֵל)	3
2.1.2 Udfriet fra fire bindende faktorer	4
2.1.3 Slaveriet	6
2.2 Kevin DeYoung og Greg Gilberts forståelse af kirkens mission	7
2.2.1 Missionsbefalingerne	8
2.2.2 Bibelen befaler mission	8
2.2.3 Det Nye Testamente befaler mission	8
2.2.4 Jesus befaler mission	9
2.2.5 De sidste ord	9
2.2.6 Matthæusevangeliet befaler mission	9
2.2.7 Apostlenes Gerninger viser missionen	10
2.2.8 Kirkens opgave ifølge Kevin DeYoung og Greg Gilbert	10
2.3 Jubelåret som begrundelse for holistisk mission	10
2.4 David Hesselgraves forståelse af jubelåret	11
2.5 Hele skaberværket som missionsmark - økologisk etik	12
2.5.1 "Gud så, at det var godt"	12
2.5.2 Missions-"marken"	13
2.5.3 Kristen mission og omsorg for naturen.	14
2.5.4 Omsorg for skabelsen udtrykker rollen som "Konger og præster"	14
2.5.5 Alt er mission	15
2.6 Michael Hortons forståelse af mission	16

2.6.1 Omsorgen for skaberværket	16
2.6.2 Diakoni, evangelisation og social justits	17
2.7 Mike Gilbert-Smith bekymringer	19
2.8 Tim Chesters beskrivelse af mission	19
3 Afslutning	22
3.1 Konklusion	22
4 Bibliografi	23

1 Indledning

Den kirke, min familie og jeg kommer i, har et ønske om at række ud til mennesker i København. Det sker konkret ved, at nogle mennesker bruger noget af deres tid på at besøge fanger i fængslet. Dette gør de fast hver anden uge til stor glæde og begejstring for de indsatte. Det er med til at give noget indhold til hverdagen i anstalten ved Herstedvester. Der er andre i kirken, som laver mad til ensomme engang om måneden. For nogle af dem betyder det, at de har nogen at snakke med, nogen, som har tid, og som tager sig tid. Andre igen inviterer deres naboer på besøg til brunch engang om måneden. Dette åbner op for muligheden for at hjælpe med stort og med småt og derigennem dele evangeliet med folk omkring dem.

Det ville være spændende at spørge disse mennesker, om de ser deres initiativer som mission? For er mission egentlig bare at spise brunch med naboerne engang om måneden, tage sig af de ensomme eller besøge fangerne i fængslet?

Engang var det populært at spørge "What Would Jesus Do?". Jesus hjalp de nødlidende, de blinde gjorde han seende, og de syge helbredte han. Men var det kun det, han gjorde?

Bibelen rummer noget som kaldes missionsbefalingen. Den findes flere steder og med forskellig ordlyd. Fælles for dem er at de er sagt af Jesus, og at det får disciplene til at handle.

I Christopher Wrights (Wright) bog "The Mission of God" beskriver Wright begrebet *holistisk mission*, og i denne opgave vil jeg netop forsøge at stille skarpt på Wright og hans syn på holistisk mission, og hvordan han vil definere kirkens mission. Wright bruger nogle beretninger fra Det gamle Testamente som argument for at sidestille evangelisation med økologi og diakoni. Om dette er helt uproblematisk vil jeg undersøge i denne opgave. Der er nogle, som ikke mener, at holistisk mission kan sidestilles med mission. Derfor vil jeg også give deres forståelse af mission.

Ud over missionsbefalingen giver Jesus også en anden befaling, som kaldes for næstekærlighedsbuddet. Disse to er givet til de kristne og kirken, men spørgsmålet er, om det både er kirkens og de kristnes opgave at udfører disse befalinger. Jeg vil i denne opgave undersøge, om der er forskel på disse to.

I denne opgave vil jeg give et bud på, hvad Bibelen siger om evangelisation, diakoni og økologisk etik. For hvem er mission i første omgang tiltænkt? Kan man argumentere for, at mission også er at spise brunch med naboen? Eller arbejde i en genbrugsforretning? Er mission kun rettet mod mennesker, eller er det også mod den ikke humane del af skaberværket? Gud skabte mennesket til at være forvaltere af skaberværket, men er det argument nok for at sidestille evangelisation og økologisk etik? Og er det uproblematisk at sidestille evangelisation med økologisk etik og at sidestille evangelisation med diakoni? Har det nogen konsekvens, om vi gør det ene frem for det andet? Jeg tror, det er vigtigt at tage disse problemstillinger op. Så det vil jeg gøre i denne opgave.

1.1 Problemformulering

Hvilken påvirkning kan begrebet holistisk mission have på kirkens missionsforståelse?

1.1 Begrebsafklaring

1.1.1 Kirke

Når jeg hører ordet kirke, falder der to ting mig for. Den første forståelse af ordet er *bygningen*.

Denne brug af ordet vil jeg ikke berøre i denne opgave. En anden forståelse af ordet er den, som består af mennesker eller levende stene (for at blive i bygningsbrugen), om man vil. Det er denne forståelse jeg vil berøre i denne opgave. Den møder vi i trosbekendelsens sidste strofe: "*den hellige almindelige kirke, de helliges samfund*".

Når jeg i denne opgave bruger begrebet *kirke*, mener jeg forsamlingen af de mennesker, som tror på Jesus Kristus som deres personlige frelser.

1.1.2 Mission

Når jeg i denne opgave benytter mig af ordet *mission*, tænker jeg på den opgave, kirken har fået givet af Jesus. Hvad denne opgave præcist går ud på, vil jeg komme ind på i analysen.

1.1.1 Økologisk etik

I denne opgave vil jeg benytte mig af begrebet *økologisk etik*. Begrebet bruges hovedsageligt af Christopher Wright. Med dette begreb mener jeg omsorg for skaberværket. Altså at man har et ansvar over for naturen.

1.2 Fremgangsmåde

Jeg vil i denne opgave først belyse Wrights forståelse af holistisk mission. Dernæst vil jeg fremføre hvilke indvendinger der er imod at fremstille kirkens mission med en holistisk forståelse.

Efterfølgende vil jeg argumentere for at denne forståelse kan være med til at give en problematisk forståelse af kirkens mission. Slutteligt vil jeg konkludere hvad kirkens mission er.

2 Analyse

2.1 Israels udfrielse som begrundelse for holistisk mission

For at få en forståelse af Wrights begrundelse for holistisk mission må vi dykke ned i beretningen om udfrielsen fra Ægypten. Denne beretning er med til at danne forståelse for, hvorfor holistisk mission indbefatter hele mennesker. Hvorfor mission skal være politisk, økonomisk, social og åndelig befrielse.

For at få en god forståelse må vi derfor starte med at beskrive et tilhørsforhold, som ligger til grund for udfrielsen. Nemlig JHVHs forhold til Israel.

2.1.1 Udfrieren -"go'el" (גאֵל)

For at kunne dykke ned i beretningen fra 2. Mosesbog bliver vi nødt til at have styr på JHVH's forhold til Israel. For at forstå udfrielsen af Ægypten må vi først forstå *ejersforholdet* og deri det hebræiske ord *go'el*. Dette ord rummer flere forståelser. Alle dog relaterede til hinanden.

Go'el skal forstås som forsvarer og beskytter. Det ligger noget stærkt familiært i denne forståelse.

Havde en person slået en i din familie ihjel, var du eller en anden i din familie *go'el* og derfor forpligtiget til at håndhæve dit ret til at hævne det udgydte blod.¹

En anden forståelse af ordet er i forbindelse frikøbelse af slaver eller jord. Var man så uheldig at være endt i dyb gæld, havde et familiemedlem til denne person til opgave at tilbagekøbe det tabte. Enten kan der være tale om, at man har solgt noget jord fra, eller at man er har solgt sig selv eller et andet familiemedlem for at betale gælden. Dette har meget stor sammenhæng med jubelåret i 3 Mosebog 25, som jeg vil komme ind på senere i opgaven.

En sidste forståelse af ordet har forbindelse med, når en mand efterlader sig en enke uden børn til at forsørge hende. Så er det nemlig familiens nærmeste som er *go'el* for enken. Det var ikke altid villigheden til at gøre dette var til stede, men Boas viser denne velvilje til at tage Ruth til sig i Ruths Bog (Ruths Bog 4,1-12).

Når JHVH beskriver sig som *go'el* i forbindelse med udfrielsen af Israelitterne fra Ægypten, spiller teksten altså på flere tangenter.

JHVH tager sig af Israel, fordi han har stærke følelser for dette folk. Israel beskrives som *Guds søn* (2 Mosesbog 4,22)², det er netop denne familierelation, som danner klangbund for, hvorfor Gud gør, som han gør over for israelitterne. Det er denne *go'el*, som har retten og nærmere pligten til at udfri

¹ Dette er en del af datidens retssystem, som står beskrevet i 4. Mosebog 35,12

² Köstenberger and O'Brien 2001: 33

Israel. Det er denne *go'el*, som udviser den rette vilje, og han har magten til at gøre det. Hvordan dette tager sig ud, vil jeg gennemgå i det følgende.³

2.1.2 Udfriet fra fire bindende faktorer

Wright argumenterer for, at israelitterne var bundet på fire faktorer under slaveriet i Ægypten: politisk, økonomisk, socialt og åndeligt.

2.1.2.1 Politisk

Israelitterne var minoriteten i Ægypten. De var bosiddende i landet Goshen grundet hungersnød i Kana'an(1 Mosesbog 47,1), men meget tid var gået siden da, og en ny Farao var kommet til magten. Denne nye Farao afskar Israelitterne fra deres rettigheder og udnyttede deres arbejdskraft.⁴ I udfrielsesberetningen er det Gud, som udfrier Israelitterne fra den politiske magt, som holdt dem bundet. Gud udfriede dem, for at de kunne etablere sig som en nation. Det var Gud, som sendte Jakob og hans familie til Ægypten i første omgang. Ikke for at tjene under Farao, men for at gøre 70 mennesker til en nation(1 Mosesbog 46).⁵

2.1.2.2 Økonomisk

Den jord, Israelitterne var bosat på under opholdet i Ægypten, var ikke deres. Jorden var under Faraos herredømme, og han gav ikke israelitterne lov til at dyrke deres egen jord, men de blev tvunget til at arbejde for ham. I stedet for at bygge egne huse blev de udnyttet til at arbejde for Farao. De blev tvunget til at bygge huse og drive landbrug for ham.

Det er i situationer som denne, israelitterne har brug for en *go'el*. Ordet er som tidligere nævnt meget forbundet med økonomi og økonomisk frisættelse fra undertrykkelse.⁶

2.1.2.3 Socialt

Havde de ting Israelitterne oplevede fundet sted i dag, ville samtlige menneskerettighedsorganisationer have brokket sig og gjort, hvad der stod i deres magt for at stoppe den forfølgelse og uretfærdighed, de gravide israelitter oplede. Sagen var den, at Farao havde befalet, at jordmødrene skulle slå de nyfødte drenge ihjel. De gravide familier skulle igennem 9 måneders rædsel i frygt for, om det blev en dreng. Det, der ellers skulle have været en glædesdag

³ Wright 2006: 265–268

⁴ Vel nok i frygt for, at de skulle slutte sig til mulige fjender og derved erobre Ægypten. For de var blevet til rigtig mange mennesker.

⁵ Wright 2006: 268; Wright 2013: 110

⁶ Wright 2006: 268–269; Wright 2013: 110–111

over, at graviditeten endelig ophørte blev, for ca. halvdelen, en rædselsdag, når det viste sig at være en dreng.⁷

Denne plage, *israelitterne* oplevede med barnemordet, ses reflekteret i den 10. plage.⁸

2.1.2.4 Åndeligt

En del af den plage, de oplever, er deres manglende åndsfrihed. Deres herre er ikke JHVH. Deres herre er Farao. Han "ejer" dem, men han passer absolut heller ikke på dem. De er i hans varetægt, men han har ikke omsorg for dem eller syn for deres lidelser, tværtimod. Farao står i kontrast til JHVH, som ønsker at udfri israelitterne fra det åg, de er under.

Beretningen spiller på et nomen og et verbum i den hebræiske grundtekst. Det er verbet *ʾabad*(עָבַד), som betyder at *tjene* (-andre, -Gud). Den anden betydning er nomenet *ʾăbôdâh*(עֲבֹדָה), som betyder *slaveri* eller *servicere*. Begge ord bliver brugt om det, israelitterne gør under Farao. I 2 Mosebog 4,23 bruges ordet *ʾabad* om, at israelitterne skal have lov til at tage ud i ørkenen, for at de kan *dyrke* Gud. Så der er en dybere betydning i dette. Uanset hvor de var, var en eller anden herre over dem. Enten Gud, med stort G eller en, som hævdede at være gud⁹.

"Israel's problem was not just that they were slaves and ought to be free. It was that they were slaves to the wrong master and needed to be reclaimed and restored to their Lord."¹⁰

Igennem Moses og Aron bliver JHVH ved med at presse Farao til at lade Israelitterne få lov til at tage ud i ørkenen for at tilbede Gud. Gud har ikke kun et ønske om at sætte Israelitterne fri, men i stor grad også et ønske om, at de skal tilbede ham. Gentagne gange nægtes israelitterne at tilbede JHVH, hvilket fører til de ti plager. Befrielsen er nødvendig, for at de kan tjene JHVH.

En anden konflikt der er i beretningen om udfrielsen fra Ægypten, er de to magthavere, som er beskrevet, nemlig Farao og JHVH. Imellem disse to kræfter er der en konflikt, som udspilles i de 10 plager. JHVH blotter Farao og Ægyptens guder totalt, røver Ægypten og udfrier sit folk. De spiller begge med musklerne, men det er JHVH, som vinder.¹¹

⁷ Wright 2006: 269; Wright 2013: 111

⁸ Det er denne plage, som spejles i drabet på den førstefødte i de Ægyptiske huse. Derfor er denne sociale frisættelse også med til at minde Israel om Guds indgriben i den første påske. Den minder om, hvordan Gud udfriede sit folk.

⁹ med lille g.

¹⁰ Wright 2006: 284

¹¹ Wright 2006: 269–272; Wright 2013: 111–112

2.1.3 Slaveriet

Det er altså disse fire undertrykkende faktorer, Israelitterne blev udfriet fra. Wright bruger derfor udfrielsen fra Ægypten som et argument for holistisk mission.

Spurgte man en Israellit efter udfrielsen af Ægypten, om de var blevet frelst, ville svaret være "ja!". Spurgte man, hvem der havde frelst dem, ville han svare JHVH. Det er også grunden til, at Israel og Moses synger en lovsang(2 Mosesbog 15) til Gud, fordi han har udfriet dem.¹²

Wright bruger her udfrielsen fra Ægypten til at argumentere for holistisk mission. Gud udfriede Israel helt fra slaveriet under Farao. Det var ikke kun på det fysiske plan, de oplevede befrielse, men også på det åndelige plan. Beretningen skal altså forstås holistisk, mener Wright. Altså sagt på en anden måde. Israel blev udfriet fra Ægypten. Ikke kun politisk, socialt, økonomisk *eller* åndeligt, men helt udfriet: politisk, socialt, økonomisk *og* åndeligt. Derfor mener Wright også, at mission skal forstås som udfrielse af hele mennesket fra denne verdens fyrstes magt.

*"Mission that claims the high spiritual ground of preaching only a gospel of personal forgiveness and salvation without the radical challenge of the full biblical demands of God's justice and compassion, without a hunger and thirst for justice, may well expose those who respond to its partial truths to the same dangerous verdict."*¹³

Wright argumenterer her for, at man som kristne ikke kan se igennem fingre med, at mennesker oplever nød af forskellig art. Han mener, at livet som kristen forpligter på det sociale plan. At der er en nød i hjertet for den lidende.

Christopher Wrights forståelse af hvad kirkens mission beskriver han i dette citat:

*"Fundamentally, our mission (if it is biblically informed and validated) means our committed participation as God's people, at God's invitation and command, in God's own mission within the history of God's world for the redemption of God's creation."*¹⁴

¹² Wright 2006: 264

¹³ Wright 2006: 288

¹⁴ Wright 2006: 22–23

Med denne beskrivelse af mission beskriver han også kirkens opgave som Guds mission (*missio dei*). Han sætter et lighedstegn mellem *mission dei* og kirkens opgave. Wright mener altså at kirkens mission er den samme som Guds mission (*missio dei*) og derfor at det er kirkens opgave at være go'el for den fattige og nødlidende.

Wright benytter sig af Det gamle Testamente, når han definerer, hvad mission går ud på. Derfor bliver mission holistisk. Han bruger ikke missionsbefalingernes imperativer som afsæt til mission, men missionsbefalingernes¹⁵ og hele Bibelens indikativer som afsæt for mission. Wright bruger altså de *store* indikativer som begrundelse for, at det ikke er nødvendigt med de *store* imperativer¹⁶. Altså sagt på lidt mere forståeligt dansk. Wright bruger Bibelens beretninger om, hvem Gud er, hvad han ønsker, og hvad han gør til at konkludere, at det ikke er nødvendigt for Jesus at byde disciplene at "gå". Dette ligger implicit i forståelsen af Bibelen. Dette er en af begrundelserne, Wright bruger for at argumentere for, at mission er holistisk og derved også, at alt, hvad kirken gør af opgaver, er holistisk.

*"A missional hermeneutic [...] cannot read biblical indicatives without their implied imperatives. Nor can it isolate biblical imperatives from the totality of the biblical indicative."*¹⁷

Mission kan altså ikke defineres ud fra de store imperativer alene eller ud fra de store indikativer alene, men skal defineres samlet.

Ikke alle er enige med Wrights forståelse af kirkens mission, nogle af dem er Kevin DeYoung og Greg Gilbert.

2.2 Kevin DeYoung og Greg Gilberts forståelse af kirkens mission

Nu skifter vi bane og inddragere en anden forståelse af mission. Kevin DeYoung og Greg Gilbert fra The Gospel Coalition har skrevet bogen "What Is The Mission Of The Church" i den definere de mission som kirkens mission.

"The mission of the church is to go into the world and make disciples by declaring the gospel of Jesus Christ in the power of the Spirit and gathering these disciples

¹⁵ "mig er givet al magt"

¹⁶ "Gå derfor hen ..."

¹⁷ Wright 2006: 61

*into churches, that they might worship and obey Jesus Christ now and in eternity
to the glory of God the Father.”¹⁸*

Det er vigtigt for DeYoung og Gilbert at mission handler om at udbrede evangeliet om Jesus Kristus.

2.2.1 Missionsbefalingerne

Det nye testamente rummer flere missionsbefalinger (Mattæus 28,16-20; Markus 12,10; 14,9; Lukas 24,44-49 og Apostlenes Gerninger 1,8). Disse har ikke alle samme ordlyd og har fokuset forskellige steder.

Selvom Bibelen giver flere grunde til tænke i missionale baner, har missionsbefalingerne fået en meget central plads i missional tænkning. DeYoung og Gilbert Kevin DeYoung og Greg Gilbert giver mener, at det ikke kun er missionsbefalingen, som er belægget for mission. Og nogle af de argumenter vil jeg komme ind på i det følgende.

2.2.2 Bibelen befaler mission

Det er i virkeligheden meget mere passende at give hele Bibelen som argument for at drive mission. Det er dog meget problematisk, ifølge DeYoung og Gilbert, at antage, at *missio dei* (Guds mission)¹⁹ og kirkens opgave er den samme. Det mener de ikke, den er. Og her mener de, at Wright tager fejl, når han argumenterer for, at *mission dei* er kirkens mission.²⁰

2.2.3 Det Nye Testamente befaler mission

Det gamle Testamente handler i store træk om Guds hjerte for nationen Israel. Det gamle Testamente rummer også beretninger om andre nationer, men ikke som nationer, Gud har den samme omsorg for.

Jesus handler i det Det nye Testamente også mest mod nationen Israel.²¹

Den *gamle pagts* Israel bliver aldrig påbudt at udføre mission til andre kulturer. Tværtimod bliver de advaret mod at blande sig med andre kulturer.²² Guds mission i GT er at vise din magt over for nationerne ved sine handlinger mod og med nationen Israel. Derfor er det mere nærliggende og

¹⁸ DeYoung and Gilbert 2011: 241

¹⁹ Den ultimative restaurering af skaberværket og oprettelsen af Shalom. Det er Guds opgave.

²⁰ DeYoung and Gilbert 2011: 41–42; Wright 2013: 22

²¹ Dette ser vi i Matt 15,24, hvor en Kanaæisk kvinde kommer til Jesus. Til at starte med afviser hende med ordene ”Jeg er ikke sendt til andre end til de fortabte får af Israels hus”. Alligevel tager han sig af denne kvinde og hjælper hende på grund af hendes tro.

²² Köstenberger and O’Brien 2001: 44–45; Jonas’ opgave at gå til Nineve er ikke mission. Derudover viser beretningen Guds kærlighed til alle folk og ikke kun til sit eget. Folkene i Nineve blev ikke påbudt andet end at vende om fra deres onde handlinger.

nødvendigt at se til Det nye Testamente for at få et indblik i, hvad kirkens mission er, da Det gamle Testamente ikke giver dette indblik, mener Kevin DeYoung og Greg Gilbert.²³

2.2.4 Jesus befaler mission

DeYoung og Gilbert pointerer, at Jesus i Johannesevangeliet 20,21 er blevet *sendt* af Faderen. I den autoritet, Jesus har ved at selv være sendt, ligger også en autoritet til at kunne sende. Så det gør Jesus. Jesus har denne autoritet, fordi han er Kristus, den salvede Messias. Han er den udvalgte, og derfor besidder han den rette autoritet til at kunne sende disciplene, og det er også derfor, vi skal være opmærksomme på netop Jesu befaling.²⁴

2.2.5 De sidste ord

Videre argumenterer DeYoung og Gilbert og andre for, at de sidste ord flere steder i Bibelen rummer en stor vægt.²⁵ Blandt andet ud fra dette argument og ud fra, at Jesu sidste ord er gentaget i de synoptiske evangelier og i Apostlenes Gerninger, viser de, at de havde og har ekstra stor betydning for disciplene. Fordi disse ord er nævnt så mange gange, er de med til at skabe og forme disciplenes missionale identitet. De vandrede med Jesus i 3 år og var overbeviste om, hvem han var, derfor har denne sidste befaling fra ham stor vægt.²⁶

2.2.6 Matthæusevangeliet befaler mission

DeYoung og Gilbert har en kort gennemgang Matthæusevangeliet, hvor de ser på Matthæus' fokus på discipelskab og hans syn på Jesus.

Igennem hele evangelet har Matthæus et klart fokus på at fremstille Jesus som den lovede Messias. Lige fra Jesus dåb (Matthæus 3,13-17) til fristelsen i ørkenen (Matthæus 4,2) og forklarelsen på bjerget (Matthæus 17,2 Jesu ansigt lyser, det gør Moses' ansigt ikke. Jesus er mere end Moses).

Igennem hele evangeliet bruger forfatteren Det gamle Testamente til at vise at Jesus som den lovede Messias. Og dette understres blot i Matthæus' klimaks med at vise Jesu autoritet i missionsbefalingen. Fra dette punkt kommer det drive, vi møder efter Apostlenes Gerninger 1,8 og som vises gennem den første menighed.²⁷

²³ DeYoung and Gilbert 2011: 43

²⁴ DeYoung and Gilbert 2011: 43–44

²⁵ De pointerer de sidste ord fra Moses, Josva, David, Elijas, Paulus og Peter.

²⁶ DeYoung and Gilbert 2011: 43; Hesselgrave 1999: 281

²⁷ DeYoung and Gilbert 2011: 44

2.2.7 Apostlenes Gerninger viser missionen

Efter denne befaling, Jesus kommer med i Matt 28,16-20, møder vi den samme befaling i Apostlenes Gerninger 1,8. Jesu befaling lyder, at disciplene skal starte med at oplære og døbe i Jerusalem - senere skal de til hele Judæa og til Samaria og til verdens ende. Denne befaling er også den, som tydeligt viser sin effekt i Apostlenes Gerninger. For disciplene starter i Jerusalem (ApG 2-7), senere Judæa og Samaria (ApG 8) og sidst mod verdens ende (billedligt og bogstaveligt).

DeYoung og Gilbert gør det klart, at hele Mattæusevangeliet bygger op til disse fem vers, som er hele begrundelsen for mission. Fra disse fem vers kommer reaktionen, som endnu er i bevægelse den dag i dag.²⁸

2.2.8 Kirkens opgave ifølge Kevin DeYoung og Greg Gilbert

I starten af dette kapitel møder vi Kevin DeYoung og Greg Gilberts definition af mission. Sådan en mission er ikke holistisk, for den har til formål at dele evangeliet om Jesus Kristus og derved vinde disciple til Gud Faders ære i evigheden og kun det. Wright og andre fortalere for holistisk mission vil her stille spørgsmål ved, hvor diakonien er i denne beskrivelse. Til dette svarer Kevin DeYoung og Greg Gilbert, at "Jesus and the apostles command us to parent our children well, to be loving husbands and wives, to do good to all people, and many other things."²⁹ Her tager Kevin DeYoung og Greg Gilbert hånd om diakonien som et bud, som ikke er en del af selve "missionen". For Jesus og apostle bød, at de kristne tager sig af den *faderløse og enken* som den socialt svage gruppe, de nu engang er, men spørgsmålet er, om det er en del af missionen?

2.3 Jubelåret som begrundelse for holistisk mission

Wright inddrager befalingen i 3 Mosesbog 25 med jubelåret i sin argumentation for holistisk mission. Befalingen lød, at man hver 50. år skulle frigive både den jord som ikke var ens egen, altså den jord, som ikke tilhørte den stamme i Israel, som man var en del af, og de jødiske trælle, man ejede. Jubelåret bød altså på to ting: frigivelse af *fanger* og overdragelse af *jord* til den tidligere ejer. Jubelåret rummer altså et restaurerings- og frigørelsesprincip. Denne skik trækker klare linjer til udfrielsen fra Ægypten. Altså fanger til frihed og jorden til den retmæssige stamme i Israel. Det er dette tema, som profetien i Esajas spiller på i 61,1-2:

²⁸ DeYoung and Gilbert 2011: 45

²⁹ DeYoung and Gilbert 2011: 62–63

*"Gud Herrens ånd er over mig,
fordi Herren har salvet mig.
Han har sendt mig
for at bringe godt budskab til fattige
og lægedom til dem, hvis hjerte er knust,
for at udråbe frigivelse for fanger
og løsladelse for lænkede,
for at udråbe et nådeår fra Herren
og en hævn dag fra vor Gud,
for at trøste alle, der sørger."*³⁰

Messias betyder *den salvede*. Det er altså Jesus, disse vers er talt om.³¹ Fordi Jesus er denne Messias, er han stærkt forbundet med jubelåret og de handlinger, som var forbundet med dette. Wright mener, at det er det nærmeste, Jesus kommer på en personlig *missionserklæring*. Han bemærker, at ordet *løsladelse* både kan have en *åndelig* og en *økonomisk* betydning. Altså sagt med andre ord: Diakoni og evangelisation hænger sammen og bør derfor gå hånd i hånd.³²

2.4 David Hesselgraves forståelse af jubelåret

Teologen i missiologi David J. Hesselgrave bemærker også proferien i Esajas 61,1-2. Dog argumenterer han for, at det gode budskab til de fattige og frisættelsen af fangerne ikke taler om noget fysisk eller økonomisk, men derimod om det åndelige. Der er altså, ifølge David Hesselgrave, tale om de åndeligt fattige og det åndeligt fangeskab.

*"These signs were literally fulfilled in Christ's ministry. They will not be literally fulfilled by anyone else."*³³

Det er ikke noget problem at argumentere for, at Jesus helbredte blinde, så de kunne se igen.

³⁰ Esajas 61,1-2

³¹ Lukasevangeliet 4,18-19: Han undlader sidste del af vers 2, men det er der skrevet meget om, så det vil jeg undlade at komme ind på i denne opgave.

³² Wright 2006: 300–303; Wright er tæt på at kalde det for *shalom* grundet de sabbatiske undertoner, der ligger i jubelårs tematikken.

³³ Hesselgrave 1999: 283

David Hesselgrave bemærker yderligere, at der mangler en bestemt artikel, for at der skal være tale om fattige som en social gruppering. Derfor er det mere oplagt at tolke det som de åndelig fattige. Så når Esajas 61,1-2 og Lukas 4,18-19 taler om "fattige" og "fanger", er det de åndeligt fattige og de åndeligt fængslede, Jesus sigter til. Dem, som higer efter åndelig velstand og åndelig frisættelse. – med andre ord dem, Jesus omtaler i saligprisningerne (Matthæusevangeliet 5,3): "de fattige i ånden."³⁴

2.5 Hele skaberværket som missionsmark - økologisk etik

Nu skifter vi bane igen, for Wright var ikke færdig med sine argumenter for holistisk mission. Han mener nemlig, at konsekvensen af dette begreb er endnu bredere. Hvor han indtil videre har argumenteret for, at holistisk mission betyder frelse af *hele* mennesket, vil jeg i det følgende redegøre for Wrights syn på holistisk mission til hele skaberværket i form af *økologisk etik*.

2.5.1 "Gud så, at det var godt"

*"It is something God saw and affirmed before humanity was around to see it. So the goodness of creation is not merely a human reflexive response to a pleasant view on a sunny day."*³⁵

Igennem skabelsesberetningen siger Gud seks gange at det, han har skabt, er godt (1. Mosebog 1:4;10;12;18;21;25). Efter han er færdig, siger han, at det er *meget godt* (Genesis 1:31(ESV)). Gud har nu brugt 6 dage på at skabe dele hele universet. Efter hver dag er han stoppet op, har betragtet sit skaberværk, nikket og sagt, at det var godt. Den sidste dag er hele "puslespillet" så færdigt, og han betragter hele "billedet". Her er det, han bare må udbryde at det er *meget godt*. Ikke bare godt i sine enkelte skabningsdage, men *meget godt* i sin helhed. Gud ser på dit skaberværk med stor tilfredshed, for det er blevet ligesom, han vil have det.

Jorden er Guds skaberværk, altså er det Guds ejendom. Vi er blot lejere i dette enorme "byggeri". Det er vigtigt at understrege, at skaberværket, ifølge Wright, ikke er skabt til menneskene, men skabt til Gud. For før mennesket blev skabt, sagde Gud, at det var godt. Det er godt uafhængig af menneskers holdninger. Mennesker er sat ind i Guds skaberværk som forvaltere, ikke som ejere. Jordens værdi består ikke i at den har værdi for mennesker, men i at den har værdi for Gud.

³⁴ Hesselgrave 2005: 128–138

³⁵ Wright 2004: 107

Skaberværket har værdi for Gud, fordi Gud er kilden til al værdi. Det er Gud, som har installeret sin værdi i skaberværket. Det skete, da han skabte det, ved at han skabte det *godt*.³⁶

Derfor argumenterer Wright for, at det også er menneskenes opgave her i verden at passe på Guds skaberværk, pga. det *har* stor værdi. Skaberværket er i sig selv ikke på nogen måde guddommeligt og fortjener ingen lovprisning, men det er herligt, fordi det er skabt af Gud.

Vores handlinger mod skaberværket afspejler vores gudsforhold. Det går imod vores tilbedelse af Gud, hvis vi vanærer hans skaberværk, mener Wright.

*"If the greatest commandment is that we should love God, that surely implies that we should treat what belongs to God with honor, care and respect. This would be true in any human relationship. If you love someone, you care for what belongs to that person."*³⁷

Næstekærlighedsbuddet (Matthæus 22,34-40) byder, at man elsker Gud af hele sit hjerte. Derfor ønsker man også at ære Guds skaberværk. Er vi ligeglade med forurening, misbrug og destruktion af naturen, tramper vi på Guds godhed, som er reflekteret i naturen. At forklejne Guds skaberværk er at forklejne Gud, siger Wright.³⁸

2.5.2 Missions-"marken"

Wright argumenterer for, at Gud er hele universets skaber, og bruger salme 139 til at argumentere for, at det ikke er muligt at træde uden for skaberværket på nogen måde.³⁹ Han går så videre og bruger Matthæusevangeliet 28,18 til at argumentere for, at Jesus besidder den samme autoritet som faderen. Altså faderen har *sendt* sønnen, og nu *sender* sønnen *jer*.

*"Mission then is an authorized activity carried out by tenants on the instructions of the owner of the property."*⁴⁰

Ud fra udtalelsen "The earth is the Lord's" hævder Wright, at økologisk etik er berettiget til at kaldes mission, da det, ifølge ham, er befalet af Gud igennem Jesu autoritet.⁴¹

³⁶ Wright 2006: 399

³⁷ Wright 2006: 403

³⁸ Wright 2006: 400-403

³⁹ Bogstaveligt. – Og det er der noget trygt i.

⁴⁰ Wright 2006: 404

2.5.3 Kristen mission og omsorg for naturen.

Wright argumenterer for, at kristne må tage sig af naturen. Dette gør han bla. ud fra Jesu ord om, at Gud tager sig af spurven (Matthæus 10,31 og Lukas 12,7), og at han derfor har endnu større omsorg for mennesker. Dette benytter Wright til at rette fokusset mod naturen og siger, at bare fordi Gud har omsorg for naturen, skal vi ikke lade være med at have det.

"It would be an utter distortion of Scripture to argue that because God cares for us more than for the sparrows, we need not care for sparrows at all or that because we are of greater value than they are, they have no value at all."⁴²

Wright har af en eller anden grund fået indtryk af, at man enten elsker spurve eller hader dem. Gary Millar som også er teolog og en del af The Gospel Coalition bemærker også denne voldsomme beskyldning af oppositionen. Millar uddyber ydeligere, at han aldrig har mødt sådan en holdning. Der er så den anden mulighed, at Wright fremsætter en korrekt hypotetisk misforståelse. Altså en holdning, som endnu ikke er fremstået. For at være på den sikre side fremstiller han sit modargument for forhånd. Er dette tilfældet, er det på sin plads at argumentere, som han gør. Dog hvis Wright retter denne kritik af oppositionen, i form af de forfattere jeg beskæftiger mig med i denne opgave, er kommentaren en unødvendig fornærmelse.⁴³

Wright går videre og argumenterer med Jesu ord fra Johannesevangeliet 14,15 "Elsker I mig, så hold mine bud." Dette vers bruger han som argument for, at kristne elsker Jesus, og fordi de gør det, gør de også, eller ønsker at gøre, hans vilje. Dette benytter Wright til at påstå, at kristne, hvis altså de er sande kristne, aktivt er engagerede i organisationer, som beskæftiger sig med at bevare skaberværket.⁴⁴ Wright kommer ikke med nogle stærkere bibelcitater for dette argument end dette.

2.5.4 Omsorg for skabelsen udtrykker rollen som "Konger og præster"⁴⁵

I Edens have blev Adam og Eva sat til at regere og tjene. Adam tjente, og han regerede. Han havde den opgave, som blev givet i 1 Mosesbog 1,28 – altså kulturbefalingen.

Ifølge Johannes' Åbenbaring 5,10 er det også denne opgave at være konger og præster, som venter i himmelen.

⁴¹ Wright 2006: 403–404

⁴² Wright 2006: 414

⁴³ Millar 2013: 38

⁴⁴ Wright 2006: 415

⁴⁵ Johannes' Åbenbaring 5,10

Wright tager denne sammenhæng som et bevis for, at det er de kristnes opgave allerede nu at være konger og præster. Altså i overført betydning: at de tager sig af skaberværket. På samme måde som Adam og Eva gjorde – at de bevarer og opretholder det. Han indrømmer også, at opgaven er futurisk, men mener, at den i den grad også er præsensisk – vel på grund af kulturbefalingen i 1 Mosesbog 1,28⁴⁶

*"It follows then, from a creational and eschatological perspective, that ecological care and action is a dimension of our mission inasmuch as it is a dimension of restoring the proper status and responsibility of our humanity. It is to behave as we were originally created to and as we will one day be fully redeemed for."*⁴⁷

Wright mener her, at mission også indbefatter økologisk etik. At vi værner om skaberværket i kærlighed til Gud og ikke som en reaktion på observationer af skaberværkets erosion. Han argumenterer for dette ud fra Matt 22,34-40, altså at man skal elske Gud. Ud fra at man elsker ham, ønsker man også at passe på det, han har skabt.⁴⁸

2.5.5 Alt er mission

*"Hvis alt er mission ... er alt mission."*⁴⁹

Wright argumenterer med, at alt, hvad kirken gør af forskelligt arbejde, er mission. Han argumenterer for, at vi er kaldet til at leve missionalt – altså, at alt, vi lever og gør, er mission. Dette forstår han som *åndelige, sociale, politiske og økonomiske* omsorg for næsten og naturen. Derudover siger Wright, at det også er en del af missionen at udføre *Guds mission*, nemlig det at forsone skaberværket, med andre ord at passe på og skabe gunstige forhold for naturen, altså økologisk etik. Fordi Gud ved skabelsen og igen i nyskabelsen af jorden tager sig af skaberværket (også den ikke-humane del), er det også kristnes mission at forholde sig til skaberværket med en økologisk etik. Om end det er en speciel del af missionen, er det dog en del af missionen, pointerer Wright og videre

⁴⁶ Wright 2006: 415

⁴⁷ Wright 2006: 415

⁴⁸ Wright 2006: 414

⁴⁹ Wright 2013: 22; DeYoung and Gilbert 2011: 18 – DeYoung og Gilbert er velogmærket på engelsk.

argumenterer han for, at man ved at tage sig af den ikke-humane del af skaberværket forstærker omsorgen for sine medmennesker.⁵⁰

Stiller man Wright spørgsmålet "hvorfors", vil han svare: Naturen kan ikke på nogen måde gengælde kærlighed, den evne ejer den ikke-humane del af skabelsen ikke. Derfor må vi elske skabelsen betingelsesløst. Fordi Gud elsker mennesker betingelsesløst.

"Dit kongedømme består i al evighed, dit herredømme i slægt efter slægt.

Herren støtter alle, der falder, og rejser alle de nedbøjede.

Alles øjne er rettet mod dig, og du giver dem deres føde i rette tid.

Du åbner din hånd og mætter alle skabninger med det, de ønsker.

*Herren er retfærdig på alle sine veje, han er trofast i alle sine gerninger."*⁵¹

Wright argumenterer ud fra salme 145,13-17 med, at Gud har en enorm omsorg for den ikke-humane skabning. Han konkluderer så, at han udviser den samme omsorg for hele skaberværket; mennesker, dyr, planter, alt. Ikke kun mennesker, selvom de får udvist meget stor omsorg.⁵²

2.6 Michael Hortons forståelse af mission

2.6.1 Omsorgen for skaberværket

Professore i teologi og apologetik Michael Horton er enig med Wright i, at kristne ikke blot kan se, til mens skaberværket eroderer. Horton mener, at dette er en del af kulturbefalingen (1 Mosesbog 1,28) og derfor må være vigtig.

*"As we become more aware of climate change and its attendant threats to our whole planet, it is theologically erroneous and spiritually irresponsible for churches to remain silent on God's command for stewardship."*⁵³

Wright mener ikke, at omsorg for skaberværket skal komme af en bevidsthed over for, at skaberværket eroderer, men i kærlighed til skaberen og for at ære ham.

⁵⁰ Wright 2006: 416

⁵¹ Salme 145,13-17

⁵² Wright 2006: 419

⁵³ Horton 2012: 212

Michael Horton gør det her klart, at han ikke mener, det er kirkens opgave at være ambassadører for andre end Gud. Ved at tage andre ting ind i et sådant forsvar, mister Ordet og Ånden sin kraft og sin autoritet. Dette er også meget relevant i forhold til forståelsen af, hvad kirkens opgave er set i lyset af Wrights forståelse.⁵⁴

2.6.2 Diakoni, evangelisation og social justice

Michael Horton mener ikke, at Jesus noget sted opfordrer til holistisk mission, og han mener, at det ikke må blive kirkens opgave at tage sig af andet end at udføre dens mission, nemlig at vinde disciple. Kirken har hele Jesu autoritet til at vinde disciple og ikke mere end dette. Imidlertid er det forkert, ifølge Horton, at sige, at det enkelte individ kun har denne opgave. Men hvad den kristne er engageret i ud over kirkens opgave, er ikke mission, men derimod opfyldelse af kulturbefalingen og næstekærlighedsbuddet.

Horton bemærker Abraham Kuypers argumenterer for, at kirken består af en *organisation* og en *organisme*. *Organisationens* opgave er af udbrede evangeliet, og *organismens* opgave er at være lys og salt. Det han mener med dette, er, at organismen er en masse forskellige organer, som hver for sig er lys og salt i denne verden, altså kristne mennesker, som færdes i forskellige miljøer. Forskellen på disse er vigtig, og sammenhængen mellem disse er lige så vigtig.

*"We have seen a tendency to confuse these mandates, as if the Great Commandment were the Great Commission and good works were the gospel."*⁵⁵

Det er meget vigtigt, at forstå der er forskellen på næstekærlighed (the Great Command) og missionsbefalingen (the Great Commission), påstår Horton og siger, at det er noget ,vi som kristne nogle gange får blandet sammen. Nogle gange bliver det at udvise næstekærlighed sammenlignet med selve missionsbefalingen. Ved denne sammenligning mister missionen sit *evangelium* og omsorgen for næsten bliver det overskyggende. Næstekærlighedsbuddet er et bud, alle må følge, kristne og ikke kristne.⁵⁶ Det sker også, at nogle mennesker skiller disse to befalinger helt fra hinanden. Dette kommer til udtryk ved at nægte næsten det, den har brug for og i stedet kun fokusere på at række evangeliet. Det mener Horton heller ikke er ideelt.

⁵⁴ Horton 2012: 212

⁵⁵ Horton 2012: 226

⁵⁶ Dog vil den ikke-kristne nøjes med sidste del af buddet, altså at elske næsten som sig selv. Denne vil jo ikke kunne elske Gud af hele sit hjerte, hvis denne ikke har tro, og desværre vil dette ofte ende i brud mod sidste del.

Det er vigtigt for Michael Horton at argumentere mod denne sammenblanding af næstekærlighed og evangelisering. Han pointerer, at efter saligprisningerne i Matthæusevangeliet 5,3-12 kommer befalingen om at være lys og salt fra vers 13 til 16 og netop det, at kirken er lys og salt, er afgørende for, om udbredelsen af missionen er sund og god.

Horton bemærker, at det er usundt, hvis missionsbefalingen bliver drivkraften for næstekærligheden, altså at man elsker sin nabo med det formål at vinde ham i troen (Kærligheden til næsten må også være til den, som ikke *bliver* omvendt). Samtidigt med dette pointerer han også, at missionsbefalingen ikke må komme til udfoldelse i gode gerninger mod næsten, men det udelykkende må være næstekærlighedsbuddet, som påbyder dette. Missionsbefalingens opgave er at *døbe og lære*.

Horton mener, at det er godt, at kristne og ikke-kristne arbejder sammen for retfærdighed og social lighed. Han mener altså, at det godt kan lade sig gøre at elske sin næste *sammen* med sin ikke-kristne kollega.

*"Alle gode og fuldkomne gaver kommer ned fra oven, fra lysenes fader, hos hvem der ikke findes forandring eller skiftende skygge."*⁵⁷

Michael Horton bruger dette vers fra Jakobsbrev til at argumentere for, at alle gode gaver kommer fra Gud. Også de gaver, i form af gerninger, vi gør mod vores næste. Det er altså Gud, som virker igennem en kristen, at han eller hun gør gode gerninger. Dette begreb kaldes på engelsk *common grace* – fælles nåde, det *gode*, som er alle til gode.

Videre argumenterer Michael Horton ud fra Apostlenes Gerninger 17,24-25 med, at Gud ikke lader sig tjene af menneskehænder, for han trænger ikke til hjælp til noget. Dette er i modsætning til Wright, som siger: "It is to behave as we were originally created to." Vi er altså forpligtet til at hjælpe Gud ved at tage os af skaberværket, mener Wright. Horton argumenterer for, at Luther er enig i, at det ikke på noget tidspunkt kan blive menneskers opgave at hjælpe Gud.⁵⁸

Ud fra Johannes' Åbenbaring 5,9-10 mener Michael Horton, at Gud *har* bygget et rige. Det er noget, Gud har gjort, ikke noget, han haft hjælp til at gøre. Vi, som kristne, modtager altså Gud rige. Det er ikke noget, vi er *kaldet* til at frembringe ud fra kulturbefalingen, som Wright mener.⁵⁹

⁵⁷ Jakobs Brev 1,17

⁵⁸ Horton 2012: 243; Wright 2006: 415 (Selvom Horton her citerer en diakonisk praksis, mener jeg, at det også kan bruges med en økologisk etik.)

⁵⁹ Horton 2012: 224–226

"When we offer our works to God, we simultaneously "attempt to depose Christ from his throne" and neglect our neighbor, since these works "have clearly been done, not for the sake of [our] neighbor, but to parade before God.""⁶⁰

Med andre ord: Hvis vi har travlt med at *hjælpe* Gud, er det, fordi vi ikke har ham på *tronen*. Næstekærlighed må altså være noget, som afspejles af, at vi *har* modtaget nåden, og ikke noget, vi *gør* for at vise os frem for Gud. Det er måske også det, Wright mener, når han siger, at vi må tage os af skaberværket, fordi vi elsker Gud, og ikke fordi vi ser det erodere.

2.7 Problematikken i forståelsen af holistisk mission

2.7.1 Mike Gilbert-Smith bekymring

Noget at det, som ligger boganmelder og præst Mike Gilbert-Smith meget på sinde, er, at Wright ikke er bekymret for, at mennesker går fortabt i Helvede. Wright har meget stort fokus på, at skaberværket lider overlast, eller at mennesker lider nød, men at disse mennesker skal gå fortabt for evigt, har han ingen holdning til. Dette er meget problematisk, hvis kirken på noget måde skal tage Wrights holdninger ind som belæg for at drive mission. For hvad er vigtigt? - Hvis ikke det er, at mennesker kommer til tro på Jesus og undgår evig fordømmelse?⁶¹

2.7.2 Tim Chesters beskrivelse af mission

Så hvad er mission? Missionen må bestå i at udbrede evangeliet om Jesus Kristus som Herre og frelser. I dette arbejde kommer man som kristen ikke uden om socialt arrangement - faktisk byder Jesus, at man tager sig af næsten, allerede inden (Matthæusevangeliet 22,34-40) han befaler (Matthæusevangeliet 28,16-20), at han skal omvendes. Tim Chester, Ph.D i Teologi, bemærker, at: "Repentant people become socially responsible people."⁶² Der sker altså noget med et menneske, som er kommet til tro. Ifølge Tim Chester er disse mennesker mere socialt ansvarlige. Det er der nok indvendinger imod, men der er en vis mulighed for, at næstekærlighedsbuddet indlæres som en konsekvens af omvendelsen, og dermed må socialt ansvar også kunne læres. Tim Chester argumenter endvidere for, at socialt arrangement er med til at nedbryde fordomme og skabe veje for evangeliet. Altså ved at man arrangerer sig i socialt arbejde, vil man måske få mulighed for at dele evangeliet ind i sammenhænge, som ellers ville være umulige. Han pointerer videre, at det

⁶⁰ Horton 2012: 246

⁶¹ Gilbert-Smith 2010; DeYoung and Gilbert 2011: 242-243

⁶² Chester 2004: 60

er vigtigt at holde diakoni og evangelisation adskilt. Som Michael Horton også er inde på, kan det at blande evangelisation og diakoni sammen under begrebet mission kun forplumre målet. Dette advarer Tim Chester imod og siger, at "this usually ends up with one aspect – and it is usually evangelism – being lost."⁶³

*"Social action can demonstrate the gospel, but without the communication of the gospel message, social action is like a signpost posting nowhere."*⁶⁴

Ofte er det evangeliet, som bliver glemt, når holistisk mission bliver kirkens mission. Forsvinder evangeliet, er det, som er tilbage, et skilt, som ingen steder peger hen. I værste fald forsvinder Helvede fra prædikenen, mener Gary Millar.⁶⁵

Uden evangeliet er diakoni blot blevet medmenneskelighed og ikke næstekærlighed.

Alle har en opgave i udbredelsen af evangeliet, mener Tim Chester. Det er ikke kun evangelisten, som missionsbefalingen lyder til, det er alle, som ejer troen, som har denne opgave. Dette argumenterer han for ud fra Efeserbrevet 2,10. Fordi de kristne er Guds værk, har Gud lagt en opgave til rette for dem at vandre i. Alle har en opgave. Det er alles kald at forkynde evangeliet om Kristus.

David Hesselgrave slutter en artikel i Evangelical Missions Quarterly sådan:

*"We can feed some of the hungry, but we cannot feed the whole world. We can help heal some of the sick, but we cannot heal the whole world. We can support the rights of some disenfranchised people, but we cannot enfranchise the whole world. But we can evangelize the whole world, and no one else will do it if we do not. In Matthew 24 our sovereign Lord tells us that it can and will be done; and in Matthew 28 he tells us both that we must do it and how it is to be done."*⁶⁶

Jeg tror, det er en meget rigtig observation. Samtidig tror jeg også, det er vigtigt at have Kevin DeYoung og Greg Gilberts kommentar med: "One of the biggest missteps in much of the newer

⁶³ Chester 2004: 64

⁶⁴ Chester 2004: 65

⁶⁵ Millar 2013: 53

⁶⁶ Hesselgrave 1999: 284

mission literature is an assumption that whatever God is doing in the world, this too is our task."⁶⁷

Jeg tror, de tænker på Wright, når de kommer med denne kommentar.

⁶⁷ DeYoung and Gilbert 2011: 41

3 Afslutning

3.1 Konklusion

Igennem opgaven er Wrights forståelse af, hvad kirkens mission er, blevet belyst. Wright forstår kirkens mission holistisk. Det vil sige, at han forstår missionen som bestående af evangelisation, diakoni og økologisk etik. Dette kommer han frem til ved at gennemgå beretningen om udfrielsen af Ægypten. I denne beretning udfries israelitterne *helt* fra Ægypten, ikke kun åndeligt, socialt, politisk eller økonomisk.

Derfor giver det god mening at argumentere for en holistisk forståelse af mission, fordi israelitterne blev *helt* udfriet fra Ægypten. Jeg er helt enig med Wright, når han siger, at kristne mennesker har et ansvar for deres næste og derfor ikke kan se igennem fingre med medmenneskers nød. Dette er alle forfatterne, jeg har læst i arbejdet med denne opgave, enige om. Det er uklart, hvem Wright referer til, når han påstår, at de med Bibelen i hånden har den modsatte holdning.

Wright mener endvidere, at kirken har fået overdraget Guds mission, altså i at kirken skal have økologisk etik som en del af dagsordenen, side stillet evangelisation og diakoni.

Jeg tror, at Esajas 61,1-2 og Lukas 4,18-19 skal ses i lyset af Matthæus 5,3 som omhandler de åndeligt fattige. Dette begrundes endvidere ud fra den manglende bestemte artikel. Der er tale om åndeligt fattige mennesker, ikke bogstaveligt fattige.

Kirken har derfor brug for at holde sig til det, den er blevet befalet, nemlig at *gå* og *døbe* og *lære*. Det er et klart skel mellem næstekærlighedsbuddet og missionsbefalingen. Som Horton er inde på, er kirkens mission at *gå* og "lave" disciple, mens det er kirkens medlemmers opgave at opfylde næstekærlighedsbuddet ved at være lys og salt. Det er også vigtigt at understrege, at min kærlighed til min næste ikke må være begrundet i, at jeg ønsker at hjælpe Gud, men i, at jeg rent faktisk ønsker at hjælpe min næste.

Det er bekymrende, hvor lidt Wright overvejer, at kirkens mission har til formål, at mennesker skal kende Jesus og derigennem undgå evig fortabelse. Denne virkelighed er nærmest fraværende hos Wright, og det er skræmmende og i sig selv et stærkt, hvis ikke det stærkeste, argument for, at Wrights forståelse af holistisk mission må droppes.

Kirkens mission er at udbrede evangeliet om Jesus Kristus. Konsekvensen af, at mennesker kommer til tro, er lydighed mod næstekærlighedsbuddet og frelse fra Helvede til Guds ære.

Igennem næstekærlighed åbnes låste døre. Det er ikke (kun) evangelisterne og missionærererne, som skal dele evangeliet. Det ligger i en kristen identitet at leve et liv i mission. I Matthæus 24 får vi at vide, hvornår missionen er færdig, og i Matthæus 28 får vi at vide, hvad vi skal gøre, og hvordan vi skal gøre det.

4 Litteraturliste

- Chester, Tim. 2004. *Good News to the Poor: The Gospel Through Social Involvement*. Leicester: IVP.
- DeYoung, Kevin, and Greg Gilbert. 2011. *What Is the Mission of the Church?: Making Sense of Social Justice, Shalom, and the Great Commission*. Wheaton, Ill.: Crossway.
- Gilbart-Smidt, Mike. 2010. "Book Review: The Mission of God, by Christopher Wright." *9Marks*. <https://9marks.org/review/mission-god/>.
- Hesselgrave, David J. 1999. "Redefining Holism." *Evangelical Mission Quarterly* 35 (3): 278–284.
- Hesselgrave, David J. 2005. *Paradigms in Conflict: 10 Key Questions in Christian Missions Today*. Grand Rapids, MI: Kregel Publications.
- Horton, Michael. 2012. *The Gospel Commission Recovering God's Strategy for Making Disciples*. Baker Pub. Group.
- Köstenberger, Andreas J., and Peter Thomas O'Brien. 2001. *Salvation to the Ends of the Earth: A Biblical Theology of Mission*. New Studies in Biblical Theology 11. Leicester, England : Downers Grove, Ill: Apollos ; InterVarsity Press.
- Millar, Gary. 2013. *TGC 2013 Gary Millar - A Biblical Theology of Missions*. MP3. <http://thegospelcoalition.org/2013/conference-media/>.
- Wright, Christopher J.H. 2004. *Old Testament Ethics for the People of God*. Downers Grove, Ill: IVP Academic.
- Wright, Christopher J.H. 2006. *The Mission of God: Unlocking the Bible's Grand Narrative*. Downers Grove, Ill.: IVP Academic.
- Wright, Christopher J.H. 2013. *Guds folks mission: en bibelteologi for kirkens mission*. Lohse.

4.1 Baggrundslitteratur

- Bosch, David Jacobus. 1991. *Transforming Mission: Paradigm Shifts in Theology of Mission*. American Society of Missiology Series no. 16. Maryknoll, N.Y: Orbis Books.
- Chester, Tim. 2004. *Good News to the Poor: The Gospel Through Social Involvement*. Leicester: IVP.
- Coon, Roger E. 1980. "Evangelical Missions Quarterly." *Unchanging Task: Changing Roles* 16 (4): 207–209.
- DeYoung, Kevin, and Greg Gilbert. 2011. *What Is the Mission of the Church?: Making Sense of Social Justice, Shalom, and the Great Commission*. Wheaton, Ill.: Crossway.
- Gilbart-Smidt, Mike. 2010. "Book Review: The Mission of God, by Christopher Wright." *9Marks*. <https://9marks.org/review/mission-god/>.
- Hesselgrave, David J. 1979. "Confusing Concerning the Great Commission." *Evangelical Mission Quarterly* 15 (4): 197–204.
- Hesselgrave, David J. 1999. "Redefining Holism." *Evangelical Mission Quarterly* 35 (3): 278–284.
- Hesselgrave, David J. 2005. *Paradigms in Conflict: 10 Key Questions in Christian Missions Today*. Grand Rapids, MI: Kregel Publications.
- Hesselgrave, David J., Ed Stetzer, and John Mark Terry, eds. 2010. *Missionshift: Global Mission Issues in the Third Millennium*. Nashville, Tenn: B&H Academic.
- Horton, Michael. 2012. *The Gospel Commission Recovering God's Strategy for Making Disciples*. Baker Pub. Group.
- Köstenberger, Andreas J., and Peter Thomas O'Brien. 2001. *Salvation to the Ends of the Earth: A Biblical Theology of Mission*. New Studies in Biblical Theology 11. Leicester, England : Downers Grove, Ill: Apollos ; InterVarsity Press.
- Millar, Gary. 2013. *TGC 2013 Gary Millar - A Biblical Theology of Missions*. MP3. <http://thegospelcoalition.org/2013/conference-media/>.
- Myers, Bryant. 1999. "Redefining Holism." *Evangelical Mission Quarterly* 35 (3): 285–287.
- Newbigin, Lesslie. 1989. *The Gospel in a Pluralist Society*. Grand Rapids, Mich.; Geneva [SZ]: W.B. Eerdmans ; WCC Publications.
- Newbigin, Lesslie. 1995. *The Open Secret: An Introduction to the Theology of Mission*. Rev. ed. Grand Rapids, Mich: W.B. Eerdmans.

- Searle, Howard, Marjorie Collins, Ed Welch, and Robert Overstreet. 1982. "Development Work Fits the Great Commission." *Evangelical Mission Quarterly* 19 (3): 160–164.
- Wright, Christopher J.H. 2004. *Old Testament Ethics for the People of God*. Downers Grove, Ill: IVP Academic.
- Wright, Christopher J.H. 2006. *The Mission of God: Unlocking the Bible's Grand Narrative*. Downers Grove, Ill.: IVP Academic.
- Wright, Christopher J.H. 2013. *Guds folks mission: en bibelteologi for kirkens mission*. Lohse.